

Scînteia tineretului

ORGAN CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI COMUNIST

ANUL XXIV, SERIA II, NR. 5913

4 PAGINI — 30 BANI

LUNI 27 MAI 1968

Mesajele adresate orașelor Brăila și Slatina de către tovarășul Nicolae Ceaușescu

Comitetului municipal de partid, Consiliului popular municipal, Locuitorilor municipiului Brăila

Stimați tovarăși,

Cu prilejul aniversării a 600 de ani de existență a municipiului Brăila, străveche așezare românească, am deosebită plăcere să vă adresez, în numele Comitetului Central al Partidului Comunist Român, al Consiliului de Stat, al guvernului și al meu personal, un fierbinte salut, cele mai bune urări de prosperitate și fericire!

Împreună cu dumneavoastră, întregul nostru popor la parte cu bucurie la sărbătorirea acestui oraș cu un bogat trecut istoric, ale cărui destine sînt strîns legate de lupta poporului român pentru apărarea ființei sale naționale, pentru neatințare și progres social, și care a înscris pagini luminoase în istoria mișcării muncitorești și revoluționare din țara noastră.

În anii socialismului, Brăila a devenit un important centru industrial al țării, cu fabrici și combinate moderne, un oraș în care pulsează ritmul viu, caracteristic României contemporane. Oamenii muncii din orașul dumneavoastră aduc o importantă contribuție la înlăturarea programului de edificare a societății socialiste, la progresul și prosperitatea întregii țări.

Tradițiile culturale ale municipiului Brăila — care a dat țării cunoscuți oameni de știință, cultură și artă — se îmbogățesc continuu prin dezvoltarea învățămîntului, a așezămintelor culturale, prin răspîndirea culturii în masele largi ale celor ce munesc. În brațul celui de-al șaptelea secol de existență, Brăila trăiește o nouă tinerete, avînd perspective largi și luminoase de viitor.

Vă felicit din inimă pentru marile succese în dezvoltarea economică, social-culturală, edificarea orașului și vă doresc tuturor, muncitori, intelectuali, activiști de partid și de stat, femei și bărbați, tineri și vîrstnici, sănătate și fericire, noi și tot mai mari succese în munca pentru propășirea municipiului dumneavoastră, în pas cu înflorirea întregii noastre patrii socialiste!

NICOLAE CEAUȘESCU

Secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România

Comitetului orașenesc de partid, Consiliului popular orașenesc, Locuitorilor orașului Slatina

Stimați tovarăși,

Cu prilejul aniversării a 600 de ani de existență a orașului Slatina, îmi face o deosebită plăcere să vă adresez, în numele Comitetului Central al Partidului Comunist Român, al Consiliului de Stat, al guvernului și al meu personal un fierbinte salut și cele mai bune urări de prosperitate și fericire!

Prezentă în decursul veacurilor — cum atestă vechile hrîsoave și vestigiile istorice — în lupta poporului român pentru libertate, dreptate și progres social, străveche așezare a Slatinei cunoaște în anii socialismului o adevărată renaștere pe toate țărmurile, care dă orașului dumneavoastră o nouă înflăcăre și îi conferă un rol activ în dezvoltarea societății noastre.

Marea uzină de aluminiu, construită aici în cadrul programului de industrializare a țării, generează și o puternică dezvoltare social-edilitară a orașului, un intens proces de modernizare, ale cărui influențe pozitive se răsfrîng asupra întregii zone înconjurătoare, făcînd să pătrundă larg binefacerile civilizației socialiste.

Ca reședință de județ, orașului dumneavoastră i se deschid largi perspective de dezvoltare economică și urbanistică, întărîndu-ne convingerea că Slatina va deveni tot mai înfloritoare, un important centru economic, social și cultural al țării, cu o puternică forță de înrîurire asupra dezvoltării întregului județ Olt. Sîntem încredințați că, prin munca și stăruințele dumneavoastră veți aduce o contribuție tot mai însemnată în ampla activitate creatoare, desfășurată cu energie și însuflețire de întregul nostru popor, pentru edificarea României socialiste.

La acest plăcut jubileu, doresc din toată inima muncitorilor, intelectualilor, activiștilor de partid și de stat, tuturor locuitorilor Slatinei, sănătate, fericire în viața personală, noi succese în munca nobilă pentru înflorirea orașului și a județului, a patriei noastre dragi!

NICOLAE CEAUȘESCU

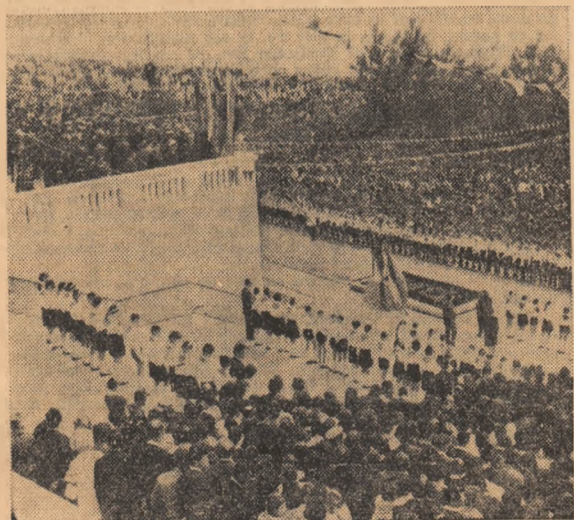
Secretar general al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, Președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România

ORAȘE MULTICENTENARE BRĂILA SLATINA

În aceste nopți adînc legănate de griu și îndemnate de explozia a mii de gladiole, urmărit de ochii roșii ai trandafirilor, am coborît în malul Brăilei, la zidul vechi al cetății, la poarta de legendă tăiată sub Grădina mare și, înfiort de cîntecul ieilor adunate în horă ca sălcile, am privit caravelele trecînd în stori prin mijlocul Dunării și inima mi s-a aprins de dor și de credință. Brăila a împlinit 600 de ani și corabia ei cu trei catarge: unul al iubirii, unul al spiritului de aventură și celălalt al nădejzii și al izbînzii — urca, zburăvî cu o pană de flaming muiată în apele nemuritoare Kialina și cu o pană de droapie trecut prin asfințiturile largi ale Bărganului, spre anul 2000 și trupul ei era de pasăre și de vis, și zbură între valuri de argint. Tulburătoare, frunzele teilor, împrăștiind miresmă virgină, spuneau de drumuri lungi și de mereu frumoasele întoarceri acasă.

FĂNUȘ NEAGU

(Continuare în pag. a III-a)

BRĂILA: aspect de la adunarea populară

Orașul multiseclar, străjuit de apele Oltului a fost în aceste zile de confruntare a trecutului cu prezentul o expresie vie a minții și dragostei cu care locuitorii săi respectă trecutul și construiesc prezentul și viitorul său.

Astfel, sărbătoarea de la Slatina s-a constituit ca un însemnat moment de bilanț al realizărilor ultimilor ani și în același timp de afirmare a dorinței slătinenilor de a munci în continuare pentru dezvoltarea și prosperitatea bătrînului oraș. Atmosfera sărbătorească a acestor zile, bucuria și exuberanța care au însoțit manifestările prilejuate de comemorare, au confirmat acest lucru. Bogatul program al manifestărilor a început cu o sesiune de comunicări științifice; oameni de știință și cultură din localitate și din țară au susținut comunicări științifice pe tema „Momente din istoria orașului Slatina”. În continuare a avut loc un moment emoționant: în parcul de pe strada Pitești, a fost dezvelit un obelisc realizat de sculptorul Ion Irimescu, închinat aniversării celor 600 de ani. După amiază, a avut loc Sesiunea Jubiliară a consiliului popular orașenesc. Vorbitorii au subliniat importanța simbolică a comemorării celor 6 secole de istorie. Într-o atmosferă de puternică însuflețire și entuziasm, de emoție și bucurie s-a dat citire Decretului Consiliului de Stat prin care se acordă orașului „Steaua Republicii”.

MARIANA DAVID

(Continuare în pag. a III-a)

CLASAMENT

1. STEAUA	25	-	13	-	7	-	6	=	42	-	25	=	33
2. F. C. ARGES	25	-	14	-	4	-	7	=	39	-	22	=	32
3. DINAMO BUCUREȘTI	24	-	12	-	5	-	7	=	31	-	25	=	29
4. PETROLUL	25	-	12	-	2	-	11	=	26	-	26	=	26
5. FARUL	25	-	10	-	5	-	10	=	36	-	28	=	25
6. JIUL	25	-	11	-	3	-	11	=	35	-	34	=	25
7. U.T.A.	25	-	10	-	4	-	11	=	23	-	23	=	24
8. DINAMO BACĂU	25	-	11	-	2	-	12	=	29	-	37	=	24
9. RAPID	24	-	9	-	5	-	10	=	30	-	30	=	23
10. „U” CRAIOVA	25	-	11	-	1	-	13	=	28	-	30	=	23
11. „U” CLUJ	25	-	9	-	5	-	11	=	31	-	37	=	23
12. STEAGUL ROȘU	25	-	8	-	5	-	12	=	29	-	30	=	21
13. PROGRESUL	25	-	6	-	8	-	11	=	22	-	30	=	20
14. S. A. TG. MUREȘ	25	-	6	-	8	-	11	=	26	-	41	=	20

Obelisc ridicat la Slatina cu prilejul aniversării a 600 de ani de la înființarea orașului

FOTBAL PENULTIMA ETAPĂ

REZULTATE

Farul—Progresul Steaua—„U” Cluj F. C. Argeș—Petrolul St. Roșu—Rapid Dinamo — A.S.A. Tg. M. Jiul—Dinamo Bacău „U” Craiova—U.T.A.

ETAPA VIITOARE

Rapid—„U” Craiova A.S.A. Tg. M.—Steagul Roșu Din. Bacău—Farul U.T.A.—Jiul Petrolul—Steaua „U” Cluj—Dinamo București Progresul—F. C. Argeș

FINALA „CROSULUI TINERETULUI” CEI MAI BUNI DIN 1200 000

Într-un splendid decor de primăvară, pe largul platou din preajma Pavilionului Expoziției Naționale, s-a desfășurat, în orele dimineții amiezii, finala pe țară a celui mai mare competiții sportive de masă a anului — Crosul tineretului. Sînt multe întreceri care, prin natura și specificul lor angrenează în lupta pentru înțietate sute, mii de sportivi, dar nici una nu poate atinge proporțiile marilor întreceri care cuprind masa tineretului, generații lingă generații. Întrecerile crosului, dificilă probă atletică, au ceva epocice încă din momentul în care sînt încep desfășurarea și pînă în ultima zi, cînd cei mai buni dintre cei buni sînt aureolați de succes, încununăți cu titlul sacru de învingători.

Orele 9, dimineața, Din incinta Institutului agronomic, în sunet și ritm de fanfară, pomește coloana manifestanților și sportivilor. Steaguri multicolore flutură în vînt. Defilează tineretea. Ajunși în fața tribunei oficiale înălțate în fața intrării principale a Pavilionului Expoziției Naționale și se aliniază într-o ordine perfectă, pe județe și municipii București. În tribuna oficială iau loc, ca invitați de onoare, tovarăși

rașii Leonte Răutu, membru al Comitetului Executiv, secretar al C.C. al P.C.R., Ion Iliescu, membru al C.C. al P.C.R., prim-secretar al C.C. al U.T.C., ministrul pentru problemele tineretului, Mihail Florescu, membru al C.C. al P.C.R., președintele F.R.A., Ion Teodoranu, membru supleant al C.C. al P.C.R., șef de secție la C.C. al P.C.R., Anghel Alexe, președintele C.N.E.F.S., secretari ai C.C. al U.T.C., reprezentanți ai U.G.S.R., activiști pe țărîm politic și obștești, ai mișcării sportive.

După obișnuitul raport al comisiei de organizare și un scurt cuvînt de salut, tovarășul Iosif Valter, secretar al C.C. al U.T.C., declară deschise întrecerile finale ale Crosului tineretului și urează succes participanților.

După numai cîteva minute, oficialii dan startul în o primă probă: junioare — 1000 m. O plecare explozivă, vertiginoasă. Grupul se menține compact pînă la 500 m. În fața, la cîteva pași, o tînără înaltă, blondă, Ursula Herbert din Sibiu. Va câștiga ea oare cursa? Se face turul Pavilionului. Două sute de metri pînă la linia de sosire. Privirile o caută pe Ursula. Dar...

Pe podiumul învingătorilor

ADUNAREA POPULARĂ DE PE „CÎMPIA LIBERTĂȚII” DE LA BLAJ

Sîmbătă, la Blaj, localitate de mult intrată în conștiința și istoria poporului nostru, a bătut inima între gîii țării. Așezarea de la înălțimea Tîrnavelor a retrăit cu intensă emoție momentele de mare înălțare și avînt de acum 120 de ani, cînd pe Cîmpia Libertății 40.000 de oameni, ascultînd glasul și îndemnul urora dintre cele mai luminate minți pe care le-a avut istoria românească, s-au ridicat la luptă pentru înlăturarea idealurilor revoluționare ale poporului.

Simbătă, la Blaj, localitate de mult intrată în conștiința și istoria poporului nostru, a bătut inima între gîii țării. Așezarea de la înălțimea Tîrnavelor a retrăit cu intensă emoție momentele de mare înălțare și avînt de acum 120 de ani, cînd pe Cîmpia Libertății 40.000 de oameni, ascultînd glasul și îndemnul urora dintre cele mai luminate minți pe care le-a avut istoria românească, s-au ridicat la luptă pentru înlăturarea idealurilor revoluționare ale poporului.

urale și ovații sosirea la adunarea populară a tovarășilor Ion Gheorghe Maurer, membru al Comitetului Executiv, al Președintelui Permanent al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Miniștri, Janos Fazekas, membru al Comitetului Executiv al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, Manea Mănescu, membru supleant al Comitetului Executiv,

Cuvîntarea tovarășului Ion Gheorghe Maurer

Dragi tovarăși, Așa după cum bine știm, după cum știm aceasta cu mințea și sufletul nostru, sărbătorim astăzi împlinirea a 120 de ani de cînd aici, la Blaj, străvechi centru de cultură românească, s-a desfășurat adunarea națională de pe Cîmpia Libertății — unul dintre momentele memorabile ale revoluției de la 1848-1849 din Transilvania. Parte integrantă a revoluției din țările române, revoluția desfășurată acum douăsprezece decenii în Transilvania a reprezentat continuarea pe o treaptă superioară a luptei seculare pentru eliberare națională și socială, înscriindu-se la loc de cinste în cartea de aur a istoriei poporului nostru.

revoluționarilor acelei epoci care prin activitatea lor neobosită, prin cugetul lor înaripat au adus neputericioare contribuții la clădirea edificului măreț al patriei.

de sacrificiu al maselor obidite, fără deosebire de naționalitate, în lupta împotriva împăraților. Remarcăm ca deosebit de însemnate contribuțiile Transilvaniei, prin multe dintre centrele ei de bază — Brașovul, Sibiu, Blajul, Făgărașul, Năsăudul și dezvoltarea unor strîns și multiple legături economice, politice, culturale între toate provinciile românești.

(Continuare în pag. a II-a)

(Continuare în pag. a II-a)

ADUNAREA POPULARĂ DE PE „CÎMPIA LIBERĂȚII” DE LA BLAJ

(Urmare din pag. 1)

Cuvîntarea tovarășului Ion Gheorghe Maurer

În condițiile unor răsturnări sociale care au cuprins întreaga Europă. Flăcările revoluției au țiguit cu intensitate de la Palermo, Paris, Viena și Berlin, pînă la Pesta și Praga, la Cracovia și București, popoarele continentului fiind prinse în iureșul unor lupte de masă cu caracter național și social. Mișcările de eliberare ale popoarelor afiate sub dominația habsburgică — români, maghiari, cehi, slovaci, italieni, sîrbi, croați, polonezi, ucraineni — au căpatat o amploare și o vigoare nemăsurabile, zdruncinînd din temelii acest imperiu aacronic.

În Transilvania, criza orînduirii feudale, care se făcea simțită încă din secolul al XVIII-lea, îmbracă forme deosebite de ascuțite. Exploatarea crîncină a țării era supusă iobăgii — români și maghiari — din partea nobililor proprietari de pămînt, genera puternice contradicții de clasă. Revendicările sociale se îmbrăcau în cererile naționale, românii — care constituiau majoritatea populației — fiind în același timp lipsiți de drepturi și necunoscuți ca națiune. Programul revoluției, dînd expresie acestor revendicări, a polarizat toate păturiile sociale — avansate — cărturari, țărani, țigoveți, lucrători și meșteșugari — forța de bază a revoluției constituind-o masele de țărani exploatați și asupriți.

În fruntea mișcării s-a situat o întreagă pleiadă de intelectuali patrioți transilvăneni, animatori înfăptuitori ai luptei pentru libertatea națională și înălțarea rînduierii feudale. Rostim cu venerație numele unor cărturari și gânditori străluciți ca Simion Bărnuțiu, George Barițiu, Alexandru Popuțiu, Avram Iancu, Ioan Buteanu, frații Mureșanu, Aron Pumnul, Andrei Șaguna, Eftimie Murgu și al multor alora care prin opera și activitatea lor au înaripat oștele și au oțelit voința luptătorilor de la 1848.

Momentul cel mai înălțător al revoluției, care avea să înscrie Blajul în cronica marilor lupte ale poporului nostru, l-a constituit impresiionanta adunare de peste 40.000 de oameni întrunită la 3/15 mai aici, pe Cîmpia Libertății. Adunarea Națională de la Blaj a reprezentat un eveniment — de rezonanță europeană — o vigoasă manifestare politică pentru recunoașterea drepturilor naționale și sfărîmarea lanțurilor despotismului. Năzuințele maseilor reunite aici, în rîndurile căroră, alături de românii, se aflau maghiarii și germanii — hotărîți să dea curs unor istorice și să-și ordoneze o viață mai bună — și-au găsit reflectarea în programul de revendicări adoptat, avînd ca idee de bază dobîndirea libertății naționale, desființarea iobăgiei, libertatea industrială și comercială, asigurarea de drepturi cetățenești, intronarea unui regim politic democratic în interesul tuturor locuitorilor Transilvaniei.

Adunarea de la Blaj a săpat adînc în conștiința participanților ideea necesității unității poporului român. Idee fundamentală, omniprezentă în tot timpul desfășurării evenimentelor din Transilvania, și atât de vibrant exprimată în strigătul țărănilor întruniți aici: „Vrem să ne unim cu țara!” Acesta era un deciderat național fundamental. Asemănător altor evenimente, revoluția din 1848 a strîns sub flămurele ei exponenți ai poporului român din cele trei principate. La Blaj, laolaltă cu transilvănenii, s-au găsit militanți și cărtu-

rari din Moldova și Tara Românească, între care Vasile Alecsandri, Alexandru Ioan Cuza, Alecu Russo, Costache Negri, George Sion, Axente Sever, Aron Florian, Ion Măiorescu și alții, simbolizînd prin prezența lor hotărîrea poporului român de a-și făuri o viață demnă și a realiza unitatea sa națională.

Data fiind aspirurile la care erau supuse toate popoarele din cuprînsul imperiului habsburgic, masele populare de diferite naționalități erau animate de o puternică tendință spre unitate, spre crearea unui front comun de luptă. Cerințele progresului, ale scuturării jugului feudal și dominației străine constituiau mîsurabile obiective ale unirii în revoluție a naționalităților din Transilvania. În promovarea asupriților și dezbînării naționale nu erau interesate masele de țărani și meșteșugari și aristocrația feudală reacționară legată de regimul imperial de la Viena, pe care se sprijinea în exploatarea iobăgimii române, maghiare, slovacă și de alte neamuri.

Necesitățile luptei unite, tot mai larg înțeleasă, au căutat să-l dea curs reprezentanților înaintați ai revoluționarilor români, ca Nicolae Bălcescu, Avram Iancu, Cezar Bolliac, care au militat pentru acțiune comune ale naționalităților asuprite împotriva dîșmanului comun. Avram Iancu, conducătorul acestor de meți din Munții Apuseni — spunea în cuvinte pline de semnificație că „maghiarul de existență și vîltor nu poate vorbi fără român, nici românul fără maghiar”, căci, arăta el, „fără nea-ăgeț în una patrie, că împreună să asudăm cultivînd-o și împreună să gustăm dulceața fructelor ei”. În același sens militau revoluționarii maghiari, între care Mihály Tancsics, Sándor Petöfi, Teleki László, secolul Gabor Aron și fruntași ai populației săsești — ca Ștefan Ludwig Roth, Anton Kurz, Maximilian Molke. Importanța luptei unite s-a vădit pregnant în timpul acțiunii desfășurate sub comanda generalului polonez Józef Bem, care, oasătea sa formată din mil și mil de români, maghiari, seci și germani, a izbucnit să alunge trupele habsburgice de pe aproape întreg teritoriul Transilvaniei.

Cu toate acestea, datorită împrejurărilor istorice, limitelor inerente acelei epoci, nu s-a putut realiza unirea deplină a forțelor revoluționare ale naționalităților asuprite. Dezbănarea între naționalități a provocat mari daune luptei lor, a ușurat acțiunile contrarevoluției. În cele din urmă, revoluția burgheză-democratică din Transilvania a fost înfrîntă. La aceasta au contribuit nerezolvarea revendicărilor naționale și sociale esențiale pentru care masele militau, inconsecvența și interesele contradictorii ale burgheziei aparținînd diferitelor naționalități, intervenția brutală a armatelor imperiale habsburgice și țariste care au înăbușit în sânge ailt revoluția românilor, cîi și revoluția poporului ungur.

Cu toate acestea, revoluția din Transilvania s-a înscris în istorie ca un eveniment cu adevărat politic-social. Și urmări politice-sociale. Ca și zguduitorii temelii orînduirii feudale, dovedind că vechea stare de lucruri nu mai putea dăinui, a determinat înălțarea treptată — pînă în anul 1854

— a serviciilor iobăgiste. Revoluția a dat impuls dezvoltării societății pe calea capitalismului, a dus la afirmarea tot mai puternică a conștiinței naționale a românilor, a sădit mai adînc ideea că adevărata libertate se cucerește prin lupta unită a tuturor asupriților și exploataților, indiferent de naționalitate.

Visul de veacuri al maseilor populare transilvănene de a se elibera din jugul asupriților și a se uni cu țara, s-a realizat mai tîrziu, prin lupta comună a tovarășului Nicolae Ceaușescu la marea adunare populară ținută anul trecut tot în acest loc istoric, „Sămînța a runcată aici, pe Cîmpia Libertății” a dat roade în 1959, cînd s-a înfăptuit unirea Țării Românești și Moldovei, punîndu-se bazele statului național român. Ea a dat roade în 1977, cînd armatele române, cu sprijinul multor luptători din Transilvania au luptat pentru cucerirea Independenței statului național român. Acesta sămînța a rodit tot mai bogat, rezultatele ei înfructuindu-se în fărîcirea statului național unitar român, în 1918.

Rolul de a conduce mai departe lupta de emancipare socială și deplină libertate națională și l-au asumat clasa muncitoare, mișcarea revoluționară a proletariatului, partidul nostru comunist. Sub conducerea comunistilor, în urma unor eroice lupte de clasă, au fost împlinite cu adevărat și cu mult depășite aspirațiile de dreptate socială care l-au insuflețit pe revoluționarii din 1848. Pe drumul deschis de insursecia armată de la 23 august 1944, clasa muncitoare, fărîncime, intelectualitatea, în front comun, au desăvîșit sarcinile revoluției burgheză-democratice, au asigurat victoria deplină și definitivă a orînduirii socialiste pe pămîntul României, realizările socialiste au vădit și pe frumosele meleaguri transilvănene care ca și celelalte zone ale țării, au fost trezite la viață nouă.

Caracteristică societății noastre este faptul că întreaga putere — politică și economică — aparține poporului, care o exercită prin exponenții săi, în folosul înfloririi patriei, al fărîncirii unei vieți de înaltă bunăstare și civilizație. În acestă se exprimă democratismul real al orînduirii pe care o făurim, democratism ce cunoaște un proces de continuă dezvoltare, exprimat între altele în participarea directă, nemijlocită a unor mase tot mai largi la dezbaterile tuturor hotărîrilor importante adoptate de partid și guvern, la conducerea societății noastre.

În procesul de înaintare a țării pe calea desăvîșirii construcției socialiste, o etapă nouă, cu mult mai luminoasă, a deschis Congresul al IX-lea al Partidului Comunist Român, — etapă caracterizată prin promovarea largă a noului în toate sectoarele, prin perfecționări substanțiale aduse întregii activități economice, politice, sociale, științifice și culturale, în scopul întăririi și pe viitor în albia cerințelor firești ale socialismului, ca orînduirea cea mai înaintată pe care a cunoscut-o pînă acum societatea. În ansamblul măsurilor adoptate în perioada ce a trecut de la Congres se înscriu și hotărîrile ultimei plenary a Comite-

tului Central al partidului, îndreptate spre întărirea legalității socialiste, exercitarea nestîncită a tuturor drepturilor și libertăților cetățenești înscrise în Constituție, asigurarea respectului demnității umane. Poporul român muncitor și elan pentru realizarea programului de dezvoltare multilaterală a patriei, elaborat de partid. El urmează cu nefermă încredere partidul comunistilor, fiind convins că politica acestuia exprimă interesele sale vitale, că sub conducerea partidului, România va deveni tot mai bogată și mai puternică.

Evocînd lupta eroică a revoluționarilor de la 1848, se cuvîne să consemnăm împlinirea de azi a visului nostru de unire și deplină libertate națională și socială, care a fost aut de viu exprimat în timpul revoluției, dar care nu s-a putut înfăptui în „ejurările istorice de atunci” — dobîndirea unei adevărate libertăți și Independențe naționale, afirmarea în deplină capacitate a creatorilor a națiunii noastre. Calea largă către această măreață realizare a deschis-o socialismul, care a descăscut toate forțele națiunii, a creat condițiile pentru ridicarea ei pe o treaptă nouă de dezvoltare.

Evoluția societății contemporane în ansamblul ei atestă că idealul național, care s-a aflat în centrul frământărilor politice și sociale de la mijlocul secolului trecut, nu numai că nu s-a pierdut valoarea, că nu s-a perimat, dar a căpatat, în condițiile de astăzi, un conținut mai bogat, mai cuprinzător, dinamizînd lupta popoarelor pentru o viață liberă, independentă, pentru valorificarea tuturor potențelor lor materiale și spirituale. Manifestări prezente ale acestui proces sînt dezvoltarea fără precedent a mișcării de eliberare națională, o parțiale, alături de națiunile mai vechi, ajunse în stadiul maturității, a zecii și zecii de națiuni noi, care-și reclamă dreptul la existență și sine stătătoare. Este evident că națiunea noastră și în zilele noastre și va continua să constituie o forță motrice de seamă a dezvoltării istorice, unul din cei mai importanți factori de progres în societatea umană.

Porînd de la aceste realități, de la experiența sa de viață, care l-a învățat să prețuiească ca lumina ochilor dreptul la existență și afirmare națională, dobîndit cu prețul atîtor lupte și jertfe, poporul român nu poate să nu nutrească cel mai profund respect față de celelalte popoare și naționalități. Această înțelegere reflectată în întreaga politică a partidului comunist și a guvernului român.

Pe plan intern, politica partidului și statului nostru garantează egalitatea deplină în drepturi a tuturor cetățenilor țării. Pe acest temelii se făurește adevărata înfrățire, prietenia strînsă dintre poporul român și naționalitățile conlocuitoare. Unitatea întregului nostru popor, indiferent de naționalitate, realizată pe multiple planuri — politic, social, moral — conferă trîncie de nezdruccinat orînduirii socialiste, reprezintă garanția dezvoltării sale continue. Creșterea de an de an a avuției sociale de o bază materială tot mai puternică afirmării în viața socială a tuturor cetățenilor, care beneficiază deo-

privă de rezultatele progreselor realizate în economie, știință și cultură, au cele mai largi posibilități de a-și dezvolta aptitudinile, capacitatea de creație.

Din aceleași considerente cu privire la rolul de seamă al națiunii în societatea contemporană și aceleași sentimente de stimă și prețuire față de personalitatea și drepturile fiecărui popor, izvorînd orientarea politicii noastre externe. După cum este cunoscut, în centrul acestei politici se află prietenia frățească cu țările socialiste, care au un rol important în lupta pentru asigurarea păcii și colaborării internaționale. România dezvoltă în același timp relații cu toate țările, indiferent de orînduirea lor socială. Călușit de principiile internaționalismului, poporul nostru își manifestă soliditatea activă cu clasa muncitoare internațională, cu miscarea de eliberare, cu noile state care și-au cîștigat independența, cu toate forțele care luptă împotriva imperialismului, pentru libertate, independență națională, democrație și progres social.

În tot ceea ce întreprinde pe plan internațional, în relațiile cu celelalte state, Republica Socialistă România pornește de la respectarea filinței naționale a popoarelor și a dreptului lor înalienabil de a hotărî de sine stătător asupra destinelor, asupra că-

(Urmare din pag. 1)

secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist Român, Pompliu. Marcel, președintele Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă. Corul fărîncilor din Hîrta întoneacă cu avînt Marșul lui Iancu, în vreme ce 200 de fete din Apuseni vestes cu tui micilor lor începutul festivității.

Săluțînd cu căldură pe conducătorii de partid și de stat prezenți la adunare, tovarășii MARCEL BOSINCANU, prim secretar al Comitetului orășencu, GEORGE HOMOSTEANU, prim secretar al Comitetului județean Alba, al P.C.R., președintele consiliului popular județean, IRINA MANEA, profesoara la liceul din localitate, VASILE HIRȘ, muncitor la C.I.L. Blaj, ISMAIL LAZĂR, directorul liceului „Bethlen Gabor” din Alud și IONAS POPA, președintele cooperativei agricole de producție Bălcescu, deputat în Marea Adunare Națională, au evocat în cuvîntul lor, însemnătatea istorică a mărețelor evenimente petrecute aici cu 12 decenți în urmă, care au dat expresie dorinței arzătoare a poporului nostru de libertate socială și națională. Ei au afirmat cu acest prilej hotărîrea de a nu precupeți nici un efort pentru aplicarea neabătută în viață a mărețelor sarcini trasate de Congresul al IX-lea și de Conferința Națională a P.C.R. a hotărîrilor de importanță istorică elaborate de recenta plenară a partidului, pentru dezvoltarea și înflorirea economică și socială a locuitorilor în care trăiesc, operă la care au vădit și pentru care au luptat înaintașii.

lor dezvoltării lor politice și sociale, de la principiile suveranității și independenței naționale, egalității, neamestecului în treburile interne, avantajului reciproc. Viața arată că numai prin promovarea consecventă a acestor principii — tot mai larg recunoscute ca singura bază rațională a raporturilor dintre țări — se poate ajunge la statornicirea unor relații de încredere, de colaborare și cooperare rodnică între state, la afirmarea pe arena mondială a tuturor statelor și națiunilor — fie ele mari sau mici, la crearea ambianței necesare pentru garantarea securității internaționale, pentru victoria chuzzei păcii.

În încheiere, dați-mi voie, dragi tovarășii, ca la această măreață aniversare să vă adresez dumneaștră, muncitorilor, țărănilor, intelectualiilor, tuturor oamenilor muncii, indiferent de naționalitate, de pe meleagurile acestui străvănchi pămînt al patriei, saluturi calde și urări de spor de muncă, sănătate și fericire, din partea Comitetului Central al Partidului Comunist Român, a Consiliului de Stat și a Consiliului de Miniștri.

Fie cu evocarea faptelor celor care în urmă cu douăsprezece decenți și-au închinat cu aita dărnice viața luptei pentru libertatea națională și socială a poporului român și să reprezinte pentru fiecare dintre noi un imbold permanent pentru înfăptuirea îndatoririlor sfînte față de patrie!

Întregul nostru popor, însuflețit de patosul patriotismului, va înfăptui în continuare, cu toată hotărîrea, politica de progres multilateral și înflorire a României socialiste — politica Partidului Comunist Român.

(Urmare din pag. 1)

În ovațiile îndelungi a zecilor de mii de participanți la adunare a luat cuvîntul tovarășul ION GEORGE MAURER.

Donă dînce: „Pe Cîmpia Libertății” și „Pe cînt partid” întonate de corurile unite ale județului Alba leagă între ele 120 de ani de luptă izbăvitoare de popor, semnificînd îmbinarea respectului pentru marile tradiții revoluționare cu sentimentul mîndriei pentru viața liberă și independentă de azi a poporului român.

Are loc apoi o amplă evocare a timpilor cînd valul revoluționar ce cuprinsese întreaga Europă unea într-o singură voință pe toți locuitorii Transilvaniei, al Moldovei și Țării Românești.

Sînt marcate în evocare date memorabile: 1859 — Unirea Moldovei cu Țara Românească; 1877 — Căderea Independenței de stat. Apoi, din toate zările se aud glasurile unite într-un cor năruț: „Să ne unim cu țara!” Tot poporul cîntă. Blajul retrădește încurtia Unirii de la 1918. Cîntecul „Tricolorul românesc” și imnul „Pe-al nostru steag e scris unire” încheie măreata evocare de pe Cîmpia Libertății.

Dar marea sărbătoare populară abia acum începe. Cîntă corurile din Blaj, Alba-Iulia, Sebeș, Aiud, Bistra, Noșlac și Cugir. Alături de jocul românesc, înflorose jocul maghiar și cel german.

Sus, la Crucea lui Iancu se aprind focuri. Artificii tricolore fulgeră, îmbrățișînd Cîmpia Libertății într-un strălucitor drapel.

Pe Cîmpia Libertății se încing apoi înfăcșurate hore. Este o vibrantă apoșoară a festivităților de la Blaj.

GIOCONDA FĂRĂ SURIS

A fi singur, sau singuri, printre cei mulți din jurul tău a devenit o temă tabu speculată cu o furie alarmantă de literatură, teatrul și filmul contemporan. „Tratarea” nevoii și neputinței de a comunica a dat chiar un profil aparte unei întregi literaturii: cea nord-americană. Ba chiar, a ajuns, într-un secol al marilor apoteozări umane, cum este acesta al nostru, să devină un subiect și pentru sociologie.

Ar rămîne de pus totuși, pentru delimitarea pe care o impune cronica unui film cu o asemenea temă, o înțelegere a termenului „tratarea” și a termenului „nevoii și neputinței de a comunica”. „Gioconda fără suris” încearcă să nuanțeze acest vast teritoriu (psihologic? afectiv?) printr-o intrigă capabilă să facă „banalul” senzational (poziționalmente trebuie puse cele două de al doilea cuvînt), orgoliul la care subscria cineștii aflați în avanspostul artei lor.

Care este deci singurătatea celor doi fuși îndrăgoșii ce se întâlnesc după o lungă perioadă de timp — 10-15 ani — într-o umand? Pot fi credibile confesiunile lui? Finalul filmului indică neputința lui de a se realiza afectiv, neputința în fața căreia orice altă tribulație sentimentală nu va face altceva decît să repete mecanic, gesturi și cuvinte dinne înfăcșurate și fără conținut.

Al treilea personaj — Cosma — e mai mult o pată de culoare în cenusiul acestor întoarceri în biografia celor doi. Și cenusiul înseamnă un banal pe care filmul Malvinei Urseanu (scenariu și regie) n-a reușit să-l înfioreze decît parțial. Unde se simte tirania dialogului, sonorul filmului pîndînd sonorul unei emisiuni radiofonice. Te poți lipsi de imaginea în care chipurile eroilor au ceva dintr-o inflexibilitate staturată. Interpreții, Silvia Popovici și Ion Marinescu, depășesc cu oarecare eforturi „rigorize” impuse de text. Ei trebuie să se explice încontinuu, aducînd aminte din vorbe și mai puțin ori de loc de mimică. Doar finalul, care amintă stația de cale ferată care s-a despărțit definitiv,

CRONICA CINEMATOGRAFICĂ

Încearcă, ultima, de a-și corecta biografia?

Trina — ca personaj — polemizează cu cea intrinsecă optică prin care drama cuprinsă în acest film este soluționată aproape critic, „afectarea” este evitată pentru o asemenea omenescă tristețe fiind condiționată de integrarea în indiscutabil elan al unui colectiv de muncă. Sentimentele nu se dau la refect cum ciorapii la remași și utilizarea socială a individului nu poate înlocui acel perpetuum „niciodată” care însumează neîmplinirile erotice. Și eroina, nici în ciuda și nici datorită succesorilor profesionale de care se bucură — e chiar ea — acuma și ascunde dragostea ei egală.

Singurătatea lui Căuș e doar paravanul care ascunde lașitatea. O lașitate marcată cu și de inteligență de un amar recunosc de că abilitate după cucerirea frumoasă. Personajul stă cu autoironia este de bonton în lumea de azi, că un ar detasat, câteva citate și o voce gravă mai creează o mască perfectă. Nu se dă în seama că pentru că eroii încearcă înconștient în presupusa dramă a unei epoci, dar, și așa fiind, drama nu înseamnă implacabilă lui ratare sub cadenta tremolată a unor scene de circumstanță.

Trina o înțelegere a acestuia de a-și depăși condiția este excelent realizat. Cuvintele-măsură și în fine locușturilor și chiar și peisajul vorbesc: șosele pustii, stăpînătate „personale”. Aici se termină de fapt și filmul. Un diftichism rădă înțelesul motivației apoi întoarcerea eroinei în cabinetul ei de lucru, neapărat, înaintea unei ședințe care se va termina noaptea tîrziu.

Regia cedează, pe tot parcursul filmului, unui lăz fală cinematografice: eroii au mașini diplomatice — și Trina și doctoresa Ioana —, interioarele (Arh. Nic. Drăgan) amintesc de marșie hoteluri metropolitane, pereții pișani și mobile de expoziție. Dacă exteriorurile sînt reușite, spre exemplu, o antologică fugă pe un deal strălucit de copaci înalți, încă revin în decorul platourilor, totul devine sufocant printr-o ultimă notă în altul sub care s-a ascuns și ascunde dragostea ei egală.

Acest film care putea să fie un mare succes de stimă și cinematografice: eroii au mașini diplomatice — și Trina și doctoresa Ioana —, interioarele (Arh. Nic. Drăgan) amintesc de marșie hoteluri metropolitane, pereții pișani și mobile de expoziție. Dacă exteriorurile sînt reușite, spre exemplu, o antologică fugă pe un deal strălucit de copaci înalți, încă revin în decorul platourilor, totul devine sufocant printr-o ultimă notă în altul sub care s-a ascuns și ascunde dragostea ei egală.

TUDOR STĂNESCU

CINEMATOGRAFE

- CĂDEREA IMPERIIULUI ROMÂN**
Patria (orele 9; 12,45; 16,30; 20)
- CE NOAPTE, BĂIEȚI!**
Republica (orele 10; 12,30; 15,30; 18; 20,30), București (orele 8,45; 11,15; 13,45; 16,15; 18,45; 21), Meșterul (orele 8; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21).
- FĂSĂREA TIMPURI**
Lucașfăur (orele 8,15; 10,45; 13,15; 15,45; 18,15; 20,45), Capitul (orele 8,30; 11,30; 14,30; 17,30; 20,30), Teroviar (orele 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21), Excelsoar (orele 9,45; 12,15; 15; 17,30; 20).
- ZOLTAN KARPATI**
Festival (orele 9; 11,15; 13,30; 15; 17,30; 20).
- EDDIE CHAPMAN, AGENT SECRET**
Victoria (orele 9; 12; 15; 18; 21), Mosilor (orele 15,30; 18; 20,30).
- IADUL SFĂRȘIT**
Lumina (orele 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,30; 20,45).
- LEUL AFRICAN**
Timpuri noi (orele 9-21).
- FATA CU BALONUL**
Doina (orele 9; 11; 13; 16; 18,15; 20,30).
- STATOFORNICIA RĂTIUNII**
Grivita (orele 9; 11,15; 13,30; 15; 17,15; 20,30).
- BĂLUL DE SIMBĂȚĂ SEARA**
Infrățirea între popoare (orele 15,30; 18; 20,30), Drumul Sărit (orele 15; 17,30; 20).
- GIOCONDA FĂRĂ SURIS**
Buzexi (orele 15,30; 18; 20,30).
- O FATĂ FERICITĂ**
Dacia (orele 8; 15,30; 18; 20,30).
- EU, YA, BID**
Bucegi (orele 9; 13; 16; 18,15; 20,30), Arta (orele 9,15; 15,45; 18,15; 20,30).
- ZILE DE VARĂ**
Infrățirea (orele 11; 15,30; 18).
- CLIMATE**
Lira (orele 15,30; 18).
- K. O.**
Giulești (orele 15,30; 18; 20,30).
- EU, EU, EU... ȘI CEILALȚI**
Căciun (orele 14,30; 17,30; 20,30).
- ULTIMA NOAPTE A COPILĂRIEI**
Centra (orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18,15; 20,45).
- OSĂR**
Melodia (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45), Gloria (orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30), Flămura (orele 9,15; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30).
- EL DORADO**
Floarea (orele 9,30; 12; 15,30; 18; 20,30).
- RĂZBUNAREA HAIDUCILOR**
Volga (orele 9,30; 11,30; 13,30; 15,45; 18,15; 20,45), Miorita (orele 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,30; 20,45).

MIHAI COMAN

ANCHETA

din

ILIE

— ROMAN POLIȚIST —

REZUMAT

Tînărul tehnician, Nelu Stoian, a fost găsit mort în camera lui. Pentru ipoteza sinuciderii pledează situația grea în care se aflau atât Nelu, cît și colegul său de serviciu, Dan Viziru, din cauza fraudelor care fuseseră descoperite la cooperativa unde lucrau. O săptămîna după moartea lui Nelu, a fost găsit și trupul lui Dan. Bănușii sînt: vecinul lui Nelu, Vasilescu, un berfaș, amestecat în fraudele care s-au petrecut la cooperativa, și un anume Stănescu, care l-a vizitat pe Nelu în noaptea morții acestuia. Se pare că este amestecat și un anume Ionescu.

Nu cred. Noi ne cam ferim să mămurim. Mai degrabă, în timpul concediilor putea să aște mai mult știi, cînd era în con-

ediu funcțional de la registratură, în cea portarii și treaba lui. Un lucru nespus de simplu.

— Adică?

— Și directorul adjunct îl explică despre ce e vorba. Era, într-adevăr, o treabă simplă. Apoi maiorul îl rugă să-l ajute într-o chestiune, iar tovarășii Manolache — obosit de întvederea care durase cam mult — îl făgădui sprijinul.

A doua zi, la ora cinci după amiază, în biroul maiorului se aflau opt persoane: Vasilescu Zet și Stănescu, păzîți fiecare de către un milițian, maiorul Preda, locotenentul Pircălab, consilierul Eugen Stoian, și unul dintre conducătorii instituției: profesor universitar Ilie Dincă. Maiorul purta uniformă și stătea la birou lui, avînd în față o mapă. Cînd o deschise, locotenentul văzu că mapa conținea o singură pagină pe care maiorul, cu scrisul său mărunț și cîțit, își făcuse, pe puncte („uite că s-a învîțat și el, pînă la urmă!”) niste însemnări. Dar nu se uita la ele.

— Tin de la început să mulțumesc tovarășului profesor universitar Ilie Dincă, care — cunoscînd dinainte că-l vom reține aproximativ două ore — a avut amabilitatea să răspundă la invitația noastră.

Un om foarte înalt și foarte slab, cu o privire vagă, de miop care nu poartă ochelari, dădu din cap, aprobînd nu se știe ce.

— Am fixat înțînirea noastră la această oră tocmai pentru ca tovarășii Dincă și tovarășii consilier Stoian — care va putea să aște, poate, unele lucruri noi despre fratele său — să poată participa, fără să stîncenească activitatea instituției. Căru Nelu Stoian — Dan Viziru — ea dovedind destul de complicat și ne-a dat de furcă. Închind astăzi cercetările...

Se auzi o trombitură: Stănescu se îndreptase pe scaun, greoi și neliniștit. Se uita tînc la maior.

— Închind astăzi cercetările și înfăcșîndu-vă rezultatele, sper, tovarășe Dincă, că veți fi de acord cu mine: o cas nu lipsit de interes. Atît din punct de vedere psihologic, cît și — îndrăznesc să spun, desi asta depășește domeniul de care mă ocup — din punct de vedere tehnic. Nu mă refer la tehnica de a ucide — dacă există așa ceva — ci chiar la aceea a construcției de drumuri.

Așa acum, profesorul pîrîi interesat. Atît de interesat încît își scoase dintr-un buzunar interior o pereche de ochelari cu rame groase, negre, pe care și-l oșeză pe nas. Privea acum la maior — și privea cu mare atenție, și cu un fel de simpatie — nu

un lungan cu figura confuză, ci un intelectual în vîrstă, serios și concentrat.

— Cazul are două momente. Primul: Nelu Stoian, tehnician la cooperativa „Progresul nasturilor”, este găsit mort, într-o poziție care indică sinucideria. Motive pentru sinuciderie există, sînt multe și convîngătoare: e un om cu sistemul nervos dezechilibrat datorită unei boli ereditare care tocmai a fost descoperită și pentru care va fi tras la răspundere. Avem de a face, așa cum au dovedit cercetările noastre, cu un tînc dezarmat în fața vieții, cu voința și cu puterea de luptă slăbite de o primă condamnare, pe termen lung. Fusesse condamnat pentru o vină de tip deosebit, desi destul de des înfăcșurată în practica judiciară. Nelu Stoian făcuse o greșală aparent mică, dar periculoasă moartea unui om.

Consilierul Stoian, îngîndurat dădu aprobator din cap.

— În trecut fie zis, această împrejurare e-a repetat în viața lui: nici în afacerea cu fraudele de la cooperativa nu avea o vină prea mare; iar fi fost înă foarte greu să-și dovedească nevinovăția — numai parțială, de altfel: și el de data asta nu era cu totul nevinovat. Concluzia reiese de la sine: vîzîndu-se plus a doua oară într-o asemenea situație, pe care el o socotea fără ieșire, și-a luat viața.

Mayorul aruncă o privire, parcă fără obiect, în jurul lui, căuta ceva pe birou. Avu un zîmbet abia observat, renunțat și se pregăti să continue. Numai Pircălab înțelegi: își căuta cafeaua neagră. Dar, bineînțeles, la înțînirea de azi cafele negre nu aveau ce să caute.

— Și totuși, spuse maiorul, din prima clipă, colaboratorul meu principal locotenentul Pircălab, a căru contribuție la soluționarea cazului a fost hotărîtoare.

— Cam pretențioasă formulare! — se gîndi critic Pircălab. Dar nu putu să nu roșesească.

Tovarășul locotenent, continuă maiorul, a denumit moartea lui Nelu Stoian, „o sinuciderie suspectă”. Poate că expresia nu e bine găsită, dar apărut încă din prima clipă un șir lung de semne de întrebare — și acest șir a continuat să crească în zilele care au urmat. Cum se explică ordinea desăvîșită din odaia în care a fost găsit trupul? Pînă și acrumierile erau curate, desi avem dovezi că în noaptea decesului se fumase mult. Lipsesc amestecat într-o afacere necurată care tocmai a fost descoperită și singur înainte de a se omori? De ce? Murise sînd la masă, dar nu în locul în care se așeză de obicei. Iarși: de ce? Și altele, multe: pe jumătate lucruri serioase, pe jumătate fleacuri. Dar la

întrebarea: cine avea interes să-l omoare? a trebuit să răspundem decît: Dan Viziru. Dan era complice lui

CEI MAI BUNI DIN 1200 000

CÎȘTIGĂTORII

(Urmare din pag. 1)

aproape de finis. Dar, în urma lui alerga cu o forță și o voință irezistibile, concurenții Iulian Săvescu, de pe plaiurile oltenice, și Gh. Turcu din Cluj. Nike, zeita victoriei, i-a suris înăla primului. Am aflat că lui Iulian nu putea să-i scape această prestigioasă victorie: el se antrenează zilnic, după o metodă extrem de originală. Fiind elev, parcurge zilnic, de acasă la școală, 18 km pe jos. În plus, îl mai ajută și pe tatăl său, care e poștaş.

În cursa senioarelor (1200 m.), Steluța Stăucă, din Brăila, după 700-800 m. părea că nu va mai lăsa nici o speranță următoarelor. Nici nu se putea să nu fie și aici o surpriză: pe locul întâi se clasează Eva Mărcuș, din Harghita, care pe ultimele lungimi s-a desprins impresionant din grup compact al concurenților.

Să fiți campioni la proba de cros, pentru seniori — 3 000 m — să învingi 125 de concurenți, să alergi tot timpul handicapat de faptul că ai în față temerari ca Gh. Suman din Neamț, Laurențiu Adrian (Timiș) sau Soflău din Suceava — coleg de echipă și învingător direct în fața județeană — este o mare performanță. Acest rezultat l-a obținut... succesorul Aur. Scolobiu — grație unor calități și aptitudini ce-l recomandă ca un demn urmaș al lui Grecuceș, Aioanei, Cristea, Firea și al altor sportivi care și-au descoperit vocația cu asemenea prilejuri.

Începe festivitatea de premiere. În aplauzele tuturor concurenților și spectatozilor, câștigătorii celor 4 probe, primilor 10 clasaiți, li se acordă medaliile, cupe,

diplome, precum și premii în obiecte, echipament și materiale sportive din partea C.C. al U.T.C., U.G.S.R. și a F.R.A. Cu entuziasm a fost primită hotărârea conducerei organizației, ca primii clasaiți să facă parte din delegația care va reprezenta Tineretul patriei noastre la Festivalul Mondial al Tineretului și Studenților de la Sofia.

Cine a asistat ieri la dirzele și emoționantele dispute dintre cei 500 de concurenți, soșii ca soli minunați ai sportului de pe meleagurile Republicii — în urma cărora l-am intuit chiar dacă nu i-am văzut pe toți cei 1200 000 de tineri care au luat startul în marea competiție a forței și rezistenței fizice, a curajului, desioinței și voinței de a învinge, a rămas, desigur, cu impresia că aceste înfruntări temerare au ceva din rezonanța mitică a înfrunțărilor antice. Exclamațiile și încurajările suporturilor, aplauzele spectatorilor au întărit și amplificat sensurile etice, atributelor morale, fizice și semnificațiile sociale ale acestor manifestații, unice în felul ei. A fost o mare sărbătoare a tineretului. De altfel marile întreceri sportive sînt întotdeauna mari sărbători.

Succesul acestei competiții de anvergură a confirmat, cu elocvență, încă o dată adeziunea tinerilor pentru sport, precum și capacitatea organizației U.T.C. de a răspunde pasiunii lor, de a-și îndeplini sarcinile de răspundere cu care au fost învestite în promovarea și dezvoltarea activității sportive în rândurile tineretului. În acest sens, Crosul tineretului, în toate fazele sale, constituie o experiență ce trebuie continuată și îmbogățită necontenit.

JUNIOARE

Elevă în clasa a IX-a a Liceului Nr. 4 din Galați RAFIRA FIȚĂ și-a descoperit încă din etapa de masă certe calități pentru acest gen de întreceri. Prima ediție a Crosului tineretului îi oferă prilejul unei depline afirmări: cucerește locul I în fazele pe micșup și județ și se dovedește imbatabilă la București.

- 2) Han Valeria — Cluj
- 3) Ungureanu Valeria — C. L. Muscel
- 4) Clucă Doina — Brăila
- 5) Apenei Elena — P. Neamț
- 6) Galtner Nicoleta — Huned.
- 7) Dumitru Elena — Ilfov
- 8) Santa Clara — Alba
- 9) Nemes Maria — Mar.
- 10) Mező Etelka — Caraș. Sev.

JUNIORI

Astăzi SĂVESCU IULIAN împlinește 18 ani. Felicitări! Ziua majoratului l-a adus și realizarea unei dorințe ce l-a înfrupt încă din prima etapă a competiției: cucerește locul I pe țară. Această dublă sărbătoare o dorim de bun augur pentru elevul din clasa a XI-a a Liceului „Tudor Arghezi” din Tg. Cărbunrești care s-a dedicat cu pasiune atletismului.

- 2) Dumitru Nicolae — Buc.
- 3) Turcu Gheorghe — Cluj
- 4) Irimu Nicolae — Cluj
- 5) Coșeru Floarea — Galați
- 6) Airoaie Victor — Suceava
- 7) Gaspar Zoltan — Satu M.
- 8) Bîlcea Vasile — Sibiu
- 9) Vatmanic Vasile — Botoșani
- 10) Nica Ion — Dolj

SENIORAE

Un nume cunoscut destul de bine în sportul nostru: MĂRCUȘ EVA, triplă campionă la patinoaj, protagonișă în probele alpine de schi. Elevă în clasa a X-a a Liceului din Harghita nu și-a trădat vechile pasiuni; dimpotrivă și-a descoperit noi celebrități răsplătite cu ocuparea primului loc la senioare.

- 2) Pop Maria — Bistrița
- 3) Harbu Maria — București
- 4) Gavrilă Pantelica — Brăila
- 5) Ilișă Eva — Satu Mare
- 6) Popuță Doina — Ilhor
- 7) Rusti Maria — Rădăuți
- 8) Băntă Geta — Brașov
- 9) Stăicu Stela — Brăila
- 10) Martinet Elisabeta — Bihor

SENIORI

„Veteranul” campionilor Crosului tineretului SCOLOBIUC AUREL, funcționar la Suceava, care a cucerit titlul în proba seniorilor are numai 24 de ani. Fasionat de fotbal a mai alergat odată cu un an sau doi în urmă. Victoria cucerită duminică l-a hotărât să se consacre definitiv atletismului.

- 2) Laurențiu Adrian — Timiș
- 3) Soflău Ioan — Suceava
- 4) Suman Gheorghe — Neamț
- 5) Grigore Alexandru — Buc.
- 6) Vasile Floarea — București
- 7) Sava Augustin — Neamț
- 8) Anisie Tiberiu — Botoșani
- 9) Săss Iosif — Cluj
- 10) Oancea Gheorghe — Argeș

MERIDIAN SPORTIV

● Echipa de tenis a României a învins cu scorul de 5-0 reprezentativa Norvegiei, în meciul pentru „Cupa Davis”, disputat timp de trei zile la Oslo. În ultimele două partide de simplu, Ilie Năstase l-a întrecut cu 6-2, 6-3, 6-1 pe Martin Eirik, iar Ion Tiriac a câștigat cu 6-1, 6-4, 6-2 în fața lui Frithjof Prydz. Selecționata română se califică astfel în semifinalele zonei europene a „Capei Davis” urmând să întâlnească echipa Republicii Sudafricane.

● Atletul Christine Spitzberg (R.D. Germania) a stabilit un nou record mondial feminin la aruncarea discului cu rezultatul de 61,64 m. Vechiul record, deținut de Liesel Westermann (R.F. a Germaniei), era de 61,26 m.

● La Porec a luat sfârșit me-

ciul dintre marii maeștri Bent Larsen (Danemarca) și Lajos Portisch (Ungaria), contând pentru sferurile de finală ale campionatului mondial de șah. Jucând cu albele, Larsen a obținut victoria în partida a 10-a și s-a calificat pentru semifinale, urmând să-l întâlnească pe marele maeștru Spasski.

● Vicepreședintele F.I.F.A., H. Casan, aflat la Glasgow unde se ține un curs internațional de arbitri, a anunțat că la viitorul campionat mondial de fotbal va fi permisă înlocuirea a doi jucători: portarul, în orice moment al partidei și un alt jucător în prima repriză.

● Cu prilejul unui concurs desfășurat la Modena (Italia), atletul american Joy Silvester a stabilit un nou record mondial la aruncarea discului, cu performanța de 66,54 m, vechiul record era de 65,22 m.

● În turneul internațional feminin de șah de la Tbilisi, după consumarea a 11 runde, conduce Nana Aleksandria (U.R.S.S.) cu 8 puncte, urmând de Tatiana Zatulovskia (U.R.S.S.) 7,5 puncte și Elisabeta Polihronidă (România) 7 puncte. Polihronidă a renunțat partida întreruptă cu Sandae.

„Post-scriptum”-ul competiției de baschet n-a schimbat nimic:

Dinamo — campioană

Odată cu desfășurarea celui de al doilea turneu final — inutil, de altfel, că și primul, cel feminin — simțită a luat sfârșit campionatul de baschet al țării. Inutil, fiindcă atât în competiția feminină, cât și în cea masculină, campioanele erau cunoscute dinainte. Turneul final s-a dovedit un post-scriptum care nu a spus nimic. Ceea ce și-a expulzivat cordurile înregistrate: în trei zile mai puțin de 700 de spectatori la turneul masculin, iar la cel feminin în 21 zile, nici mai puțin nici mai puțin.

Totuși, cel ce s-a deplasat la terenul de lângă șaua Floresca pentru a asista la acest turneu au avut ocazia să urmărească înfrunțiri atractive, faze de bun specta-

col și tonice surprize: Polihronidă a învins Steaua 1 Din păcate (se putea altfel?) și ieșirile nesportive ale lui Diaconescu (Dinamo) și Vasilescu (I.C.F.). Cele patru formații au avut meritul de a fi oferit întrecerilor disputate deși despre îmbunătățirea situației lor în clasament nu prea putea fi vorba. Indiscutabil, revelația competiției a fost Polihronidă la locul doi în clasamentul special al turneului, care după ce a învins Steaua nu a lipsit mult să depășească și pe Dinamo.

Și iată clasamentul final: 1. DINAMO, 2. Steaua, 3. Polihronidă, 4. I.C.F. Toate din București. În provincie nu se joacă baschet?

DAN VLAD

Rugbi — „Cupa Națiunilor”

România — Cehoslovacia 17-3

Stadionul „Republicii” — timp splendid — spectatori circa 12 000. ROMANIA: Marinescu, Ionescu, Trimescu, Dragomirescu, Wusok, Tibuleac, Florescu, Tuțulanu, Răscanu, Ciobănel, Rusu, Veluda, Stoica, Onuțiu, Baciu.

CEHOSLOVACIA: Vrba, Mager, Fiala, Vrzel, Mirăck, Kourek, Stendler, Krütemer, Kopec, Kovřík, Kunst, Brelja, Horáček, Krejčí, Arditru dr. Hytaire Cuny — Franța.

Întilnirea s-a disputat pentru ocuparea locului doi în competiția europeană „Cupa Națiunilor”. Rugbiștii români au atacat din primele minute când au și concretizat o „sarjă” pe trei sferturi prin debutantul Ionescu — încercare transformată de Tibuleac. Pînă la pauză jucătorii noștri nu reușesc să mai înscrie nimic pentru că oaspeții echilibrează jocul, în special între minutele 8

și 25, când au și posibilitatea să realizeze puncte, dar Kourek ratează, puțin trei lovituri de pedeapsă. După pauză, românii se impun categoric: înscriu două încercări prin Wusok și Veluda iar Dragomirescu și Tibuleac cîștigă. Oaspeții reduc dintr-o lovitură de pedeapsă executată de Kourek. Naționala noastră a practicat un joc frumos, spectaculos, colectiv, însă a manifestat și carențe în special în jocul de margine. Oaspeții au demonstrat că sînt într-un real progres, practică un rugbi în continuă mișcare, compun o echipă solidă și bine dotată fizic, au intuiția jocului modern. S-au remarcat din echipa română: Ciobănel, Veluda, Răscanu și Ionescu, și Mager, Kourek, Kunst din echipa Cehoslovaciei.

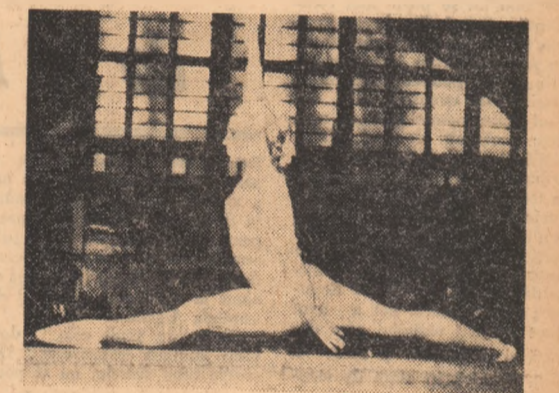
CORNEL VĂLEANU

Sub semnul Olimpiadei

SCRIMĂ

Timp de trei zile s-au desfășurat, la București, întrecerile de florinț în cadrul unui turneu triunghiular: România — Japonia — Polonia. Echipa României a fost compusă din Mureșanu, Drimbă, Falb, Tiu. Iată rezultatele tabelate. România — Japonia 10-6; Polonia — România 18-6, Polonia — Japonia 10-6.

Pe primul loc s-a clasat echipa Poloniei, iar pe celelalte două, în ordine, România și Japonia.

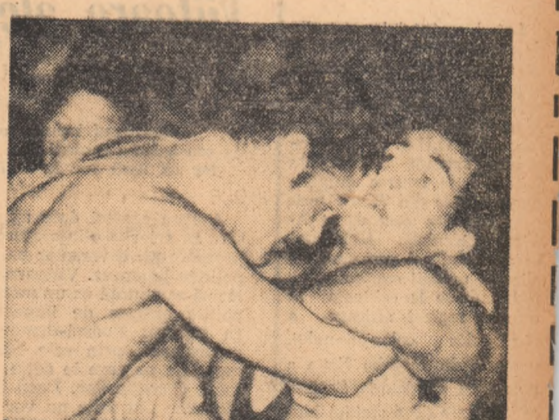
GIMNASTICĂ

Întrecerile campionatelor internaționale de gimnastică ale României, au reunit, vineri, sîmbătă și duminică, în sala Floresca, porțiepași valoroși din 7 țări: Bulgaria, Cehoslovacia, R. D. Germana, R. F. a Germaniei, Iugoslavia, Ungaria și România. În urma unui concurs disputat extrem de dîr, cu evoluții care au acumulat un punctaj sensibil egal, au fost desemnați campionii celor de-a XI-a ediții a acestei tradiționale competiții. Între cei care au ocupat locurile întâi la diferitele probe se numără: la individual compus băieții KLAUS KÜSTEL (R. D. Germană) 113,20 puncte; individual compus fete — ELENA CEAMPELEA (România) — 74,45 puncte. În cadrul clasamentului pe aparate, sportivii români PETRE MIHĂIUC a ocupat locul întâi la bară, ANTON CĂDĂR la paralele, iar la fete, ELENA CEAMPELEA la birnă și OLGA ȘTEFAN la paralele.

ATLETISM

Simbătă și duminică s-a desfășurat, pe stadionul „23 August” din Capitală, concursul de primăvară al atletilor seniori. Dintre rezultatele înregistrate, reținem atenția: bărbați: 100 m: Barbu Iliescu, 10,5; 1500 m: R. Rusu 3:49,4; 5 000 m: I. Cioca 14:22,2; 110 m g: D. Hidoșan 14,1 — record republican; 3 000 m obst.: Z. Vameș 8:42,8; prăjină: D. Piștala 5,60 m. Fete: 100 m: Mariana Goth 11,9; lungime: Viorica Viscoșoianu 6,19 m, ca și cele ale lui Cornel Sărcușan (7,72 m la lungime) și Lici Mariana 2 072,2 la 200 m și Ion Iliescu 21,2 și Mariana Goth 24,7 la 800 m.

LUPTE

Timp de trei zile, în sala Dinamo din Capitală, s-au desfășurat întrecerile finale ale campionatelor naționale individuale la lupte greco-romane, ediția a 42-a (seniori). Iată lista noilor campioni republicani pe anul 1968: categ. 52 kg — MARIN CRIBĂNEANU (Steaua). La această categorie, campion mondial ION BĂCIU a ocupat locul 4. Categ. 63 kg — SIMION POPESCU (Steaua); categ. 70 kg — ION ENACHE (Dinamo București); categ. 87 kg — NICOLAE NEGUT (Steaua); categ. 97 kg. — GH. POPOVICI (Dinamo București) și categoria peste 97 kg. — NICOLAE MARTINESCU (Dinamo București).

FOTBAL

Penultima etapă

Bătălia pentru apa grea continuă

Galopînd pe nerit noștri o toamnă și o primăvară, fotbalistii se pregătesc să încheie întrecerea Duminică seară vor pune ghelele Adidas în cui și ne vor salva din mers, iar lucrătorii de la federație ne vor servi, n-am nici-o îndoaială, galeuca ceche umplută cu „acel campionat” s-a ridicat la un nivel calitativ superior față de cel precedent”. A nuș din timp că prefer meniu fix cu pînăa cuprinsă-n preț.

Penultima etapă a fost sub controlul lui Teacă, Bucureștenii — inclusiv cei cărora Pittul le stă de-a curmezișul în drumul spre glorie — s-au convins, cred, după meciul cu Steaua că echipa Clujului a încăput pe o mină de mare meseriaș. Nume pînă ieri necunoscute și de nebagat în seamă i-au răsuțit pe calcie pe Sava Avram și compania. Mi-a plăcut, în mod deosebit, ieșitura de pase din cîmp (cele aruncate cu călcîțul au deschiș gustul goliei pentru glume), apoi vigoarea cu care atacanții se luptă să ducă vâul miniei, spre poarta adversarului, șutul lui Anca, absolut imparabil, plus mult hulață apărare în linie. La militarii m-a impresionat calmul cu care știu să tempereze jocul în momentele de cumpănă, golul lui Voinea, puterea de luptă a lui Teacă Popescu și asaltul pe vînt și pe moarte pe care l-au încercat în ultimele minute. Dar cel mai mult mi-a plăcut arbitrul Zaharia Drăghici care a refuzat să acorde Clujului o lovitură de la 11 m. pe motiv de: „nu creau eu și gata”. Din această afacere cei care iau în pierdere sînt prunarii. Dobrin, omul care oferă spectacole de mare virtuozitate e în stare să se-mbolnăvească de aste-

nie dacă i se dă să vadă faza aia cînd Zaharia Drăghici a-nghișt fluiorul și a închis ochii.

Bătălia pentru apă grea continuă. E tot ce ne-a mai rămas frumos din acest campionat. Steaua sau Argeșul? Răspunsul îl dăine echipa din Ploiești, urșită să controleze și anul acesta cursa pentru șefie. Și apoi Progresul cărui lanț, la Constanța, n-a îndesat doi arici de mare în sacoză. Ultima carte bancară o joacă cu Dobrin. Și potul e foarte mare. Dacă Progresul pierde, intră în moriașă barajului și cu Crisul, după cite aua, nu se poate glumi.

Dar cea mai dură bătălie se va purta la Tirgu Mureș. Surclasați ieri în stîndă Ștefan cel Mare (puțină lume credea atât toamnă că băieții lui Bone vor ajunge în zona unde se consumă antrenamentele cu kilogramul), mureșenii vor

întîlni duminică pe Steagul Roșu. Ambele formații stau arătate de o toată a lanternii. Rășovenii, după calculul hirtiei, de atîtea ori înfrînat acolo jos, în grupa cu jăratec, pornesc avantații pentru că lor le-ar merge la suflet și un rezultat de egalitate. La un meci cu o astfel de miză, dacă stai cit de cit slab cu inima, e bine să răniți acasă să stropiști anealele anu, în caz că locuiești la bloc, să raschetezi parchetul și să dai cu petrosin.

Dar, atenție tovarășii din Colegiul central de arbitri: nu-l trimiteți la Tirgu Mureș pe Zaharia Drăghici. Ritcași să rămînieți cu un cadru lipsă. Căci odată ce s-a obținut s-o facă pe nimăul, nu se va abține nici acolo... Și... Și trimiteți-l acasă și uitați-l cit mai mult lîngă familie. Punct.

FĂNUȘ NEAGU

Aspect din întilnirea „șoc” a penultimei etape: Steaua—Universitatea Cluj. Foto: C. CONSTANTIN

ORAȘE MULTICENTENARE

BRĂILA

(Urmare din pag. 1)

pe Dunăre se năstea presimțirea mării și pe sub pămînt, dinspre Cazau și dinspre Grădiștea mea veneau toți caii cîmpiei să se adape și să aducă griul. Deasupra, orașul în străzile lui vorbind atîtea gauri ale lumii, cînta și dansa, răzbind-o istorie grea, încercată de sînge, de bălăli și de foc pentru că, zare deschisă, ca întreg pămîntul românesc, Brăila a cunoscut lupta și i s-a dăruit cu totul, la fel cum se dăruiește în aceste zile bucuriei.

Întîrînd, la ceasul sorocit floririi salcîmilor în acel cot dulce al minunilor, unde Du-

nărea curge cu trupul Kirei și toate fețele sînt frumoase, șiam că-l văi întîlni, adus de amîntiri și de pasiunea lui, neșafiată, pentru Brăila, pe peregrinul superb cu numele de Panait Istrati, uriaș semănător de cîntec intrat în gloria lumii și steaua norocului. Aformit sub tipăria țării, umbra lui sule în toate nopțile lîngă Casa Thüringer (fereastră aceea mare, cu doi ruși de iedera) în dreapta oblonului strălucite astăzi în peretele altor odăie) — și va fi acolo în toate nopțile, cît ve fi du nărea, și va pune mereu un strop de soare și un bob de lună în sufletele noastre.

SLATINA

(Urmare din pag. 1)

blii Socialiste România” clasa I, răspîndind astfel „Contribuția adună de locuitorii acestui oraș la opera de edificare a societății socialiste”. Cu același prilej au fost distinși cu ordine și medalia ale Republicii Socialiste România 25 de locuitori ai orașului.

Seara, pașii tuturor s-au îndreptat spre stadionul orașului unde a avut loc un grandios spectacol evocator în „sunet și lumină”.

Măreția momentelor evocate, simbolica lor împletire ca și emoționanta modalitate de prezentare a programului, au oferit acestuia o înaltă ținută artistică.

În regia lui Constantin Dinichioiu și Nae Cosmescu, și scenografia lui Andrei Vănescu Damaschin, Emil Moise, spectacolul a celebrat virstele orașului. La realizarea spectacolului și-au dat concursul comurile reviste sub bagheta dirijorului Aliona Popescu, formațiile de dansuri, orchestre și solști de muzică populară și corală, totul organizat împletit cu protecții firmate cuprînzînd scene din istoria și viața actuală a Slatinei. Spectacolul a subliniat pregnant ideea continuității prin veacuri a dragostei de neam și de moșie, de la Vlaicu, Tudor Vladimirescu și Iancu Jianu pînă la cele mai recente realizări ale locuitorilor orașului.

săptămîna pe glob

Intr-un gir de jări latino-americane în care la putere se află regimuri dictatoriale, situația rămînd cam înecată în neamul exploziv, iar încercările de lovitură de stat se pot produce oricînd. Dictatorul știu aceasta: foștii puștii aluși a-aceia la conducere se așteaptă, firește, ca alții să procedeze exact cum au procedat ei mai înainte. De aceea se baricadează, se blindează, își întăresc poliția, instituțiile în interior teroarea, etc. dar, mai ales, caută să prin sacrificarea intereselor economice și a independenței (jări să-și asigure pe undeva un „protector de națide”; și, prin-fo-fo este coincidență, „protectorul” este găsit în cele din urmă la Washington.

Filiera a fost urmată întocmai și de actualul președinte din Haiti. Numai că lui i s-a întâmplat mai devreme decît la alții un accident inevitabil, deci, oricum previzibil: căderea în disgracia protectorului. După ce mazierea a început să apară evidentă, Duvalier n-a mai fost în siguranță în încercările de a-1 răsturna și a-1 înlocui. Ultima din ele, cea de săptămîna trecută, a înregistrat a-celași eșec, ca și cele de mai înainte. Din ce cauză?

Pentru a putea răspunde, trebuie mai întîi să vedem cine au fost insurgenții și ce au urmărit ei. Și aceasta nu este greu de determinat; astăzi se știe cu

siguranță că de fiecare dată cel care au vrut să-l răstoarne pe Duvalier au fost exilații haitienii stabiliți în Statele Unite și în alte teritorii învecinate (Bahamas, Republica Dominicană ș.a.). Ei au fost în chip evident încurajați de Washington care urmărea înlăturarea lui Duvalier (prea compromis) și înlocuirea lui cu un dictator la fel de credincios, dar „mai

lui” interimatul să fie asigurat tot de elemente favorabile. Dacă încercarea eșuează, iarși bivaler, pentru că se creează posibilitatea ca înlocuirea lui Duvalier să se facă direct de către noul ales.

Că această din urmă variantă era totuși cea mai agreată la Washington — oricît ar părea de ciudat — nu încapă nici o îndoială. Pentru că Duvalier,

Comentariul afirmă că tocmai activitatea Frontului, care a organizat o puternică mișcare de rezistență a dus la ultima debarcare. Exilații haitienii din S.U.A., grupați în organizația denumită Coaliția haitienilor liberi, sînt adversarii ai actualului regim numai pentru că doresc să conducă țara. Ei nu au nimic comun cu mișcarea populară antidictatorială, iar în ceea ce privește așezerea față de S.U.A. îl depășește chiar și pe Duvalier. Nu e de mirare, deci, că tocmai acești exilați, strînși în jurul fostului dictator Paul Magloire, au fost împinși săptămîna trecută „s-o ia înaintea Frontului de eliberare”. După cum se știe, însă, fără alt rezultat decît mazierea lui Duvalier în beciul palatului prezidențial.

În opoziție (de astă dată) cu vecherul Washingtonul, actualul președinte de la Port-au-Prince îl este absolut indiferent dacă va fi răsturnat de mișcarea antidictatorială din interior sau de protejiați din afară ai S.U.A. De aceea, el a protestat la O.N.U. și a convocat o ședință a Consiliului de Securitate, plîngîndu-se împotriva „inva-ziei”. Scăpat teafăr și după această nouă debarcare, Duvalier se poate mișca cu puțin căci are undă de sprijin. Ceea ce nu se va mai întâmpla, cu siguranță, în cazul unei insur-reccii din interior.

Debarcarea din Haiti

proaspăt”, „neuzat”, „fără pete”, pe care, deci, lumea să nu-l fiure pe stradă și să-l arate cu degetul. Pentru că acesta nu fie ocupat de o persoană „nedorită”, adică de o persoană care să nu facă jocul americanilor. Or, o asemenea posibilitate există și devine tot mai probabilă în ultima vreme. E vorba de acțiunile din ce în ce mai intense ale Frontului de eliberare, creat nu de mult, care și-a propus ca obiective răsturnarea dictatorului, adoptarea de reforme democratice și lichidarea dominației monopolurilor străine, în speță a celor americane.

compromis așa cum este, joacă un rol „util”; el păzește fofo-lul prezidențial de la Port-au-Prince, pentru că acesta să nu fie ocupat de o persoană „nedorită”, adică de o persoană care să nu facă jocul americanilor. Or, o asemenea posibilitate există și devine tot mai probabilă în ultima vreme. E vorba de acțiunile din ce în ce mai intense ale Frontului de eliberare, creat nu de mult, care și-a propus ca obiective răsturnarea dictatorului, adoptarea de reforme democratice și lichidarea dominației monopolurilor străine, în speță a celor americane.

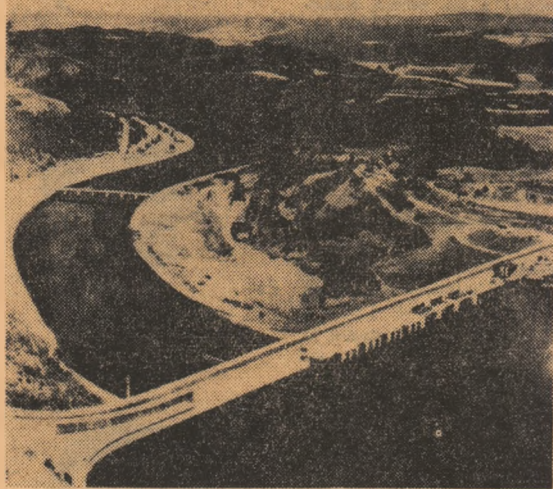
de peste hotare

Sub soarele Adriaticii

Oricît ar părea de ciudat la Split, al doilea mare port al Iugoslaviei, nemulțumirile pentru șantierul naval și virtuțile turistice — soarele răsare din munți și apune în munți. Sînt Munții Dinarici, Kozjak și Mosor, albișoși și sterpi, din piatră de calcar, care își poartă spinările domoale pînă în apele murei calde ale Adriaticii, a cărei coastă sinuoasă dă mare bătaie de cap topografilor și navigatorilor. Natura a adunat aici tot ce poate fi mai nobil în peisajul european: florurile nordului, uscăciunea de piatră seacă a Siciliei, splendoarea litoralului napolitan, bogăția relievelor arhitecturii romane, vegetația luxuriantă a Mediteranei din care nu lipsește palmierii, măslinul, migdalul, smochinul, rozmarinul. Frumusețea locurilor atinge perfecțiunea. Dar, această frumusețe de piatră are reversul ei. Pe kilometri întregi în jurul Splitului nu există ceea ce ne-am obișnuit să numim pămînt, ci „uscac” — uscacul fiind o rocă greu de definit, ceva din care răsare în loc de flori și iarbă, colți ascuțiți de piatră. Ca oazele în deșert, din loc în loc, prin tuț de pădurice sau pajiste cu arbuști firavi, iarba rară, subțire sparge monotonia.

Destul de dese, dar pe mică întindere, sînt vile, adevărate palate de ogor realizate cu trudă, cu pămînt adus adeseori de departe, de strălăci, cu sacul cu apă și udare în fiecare zi cu găleata. Din mustul strugurilor aceștia cultivă și sudore, fierbe renumitul vin dalmățian, negru, virtos, sec, bărbătesc avînd ceva din aroma aspră a roci pe care crește. Aici omul a trebuit să ducă o veșnică luptă cu natura pe care a știut s-o supună, punînd-o adeseori să lucreze pentru el. În lupta cu piatră, omul a folosit toate mijloacele: a construit cu ea case solide și albe, a bătut drumuri lungi și albe, a ridicat garduri înalte de culoare imaculată sau a arso-o în fabrici pentru a o transforma în ciment, încrecat apoi direct în corgouri. Albul de calcar al pietrei și substanța pietrei au determinat aici o arhitectură anume, care valorifică albul și duritatea pietrei, o arhitectură ce a strălucit cu seninătate secolele. Faimosul palat al lui Dioclețian din Split stă și astăzi pe picioarele sale. El sclăcițuiește în inima orașului mare, un alt oraș mic, cu propria lui viață.

Construit la sfîrșitul secolului al III-lea din calcarul dalmățian și avînd o suprafață de peste 30 000 mp, palatul a su-

R. S. CEHOSLOVACĂ. Vedere panoramică a barajului Orlik.

APELUL ADUNĂRII NAȚIONALE A R. D. VIETNAM

Adunarea Națională a Republicii Democratice Vietnam, întrunită în cea de-a 4-a sesiune, a adresat deputaților și populației din cele două părți ale Vietnamului un apel în care subliniază că poporul vietnamez continuă lupta pentru înfrîngerea agresiunii americane. După ce trece în revistă victoriile obținute pînă acum de forțele armate și populația din Vietnamul de sud, sub conducerea Frontului Național de Eliberare, apelul subliniază că Statele Unite, în timp ce vorbesc despre tratative de pace, continuă războiul. Pacea nu poate fi realizată aîta timp cît S.U.A. nu vor pune capăt tuturor actelor de război împotriva Vietnamului, se declară în apel. Statele Unite, care sînt agresoare, nu au dreptul de a cere în această privință nici un fel de reciprocitate. Adunarea Națională a R. D. Vietnam adresează „Adunării Naționale, guvernelor, popoarelor din lumea întreagă, apelul de a condamna agresivitatea americană din Vietnam, a sprijini lupta dreaptă a poporului vietnamez împotriva agresorilor americani, a sprijini poziția în pa-tru puncte a guvernului R. D. Vietnam și programul politic al F.N.E. din Vietnamul de sud, a întreprinde acțiuni e-

nergice pentru a determina imperialismul american să pună capăt războiului de agresiune din Vietnam, să retragă toate trupele sale și ale aliaților săi, să pună capăt definitiv și necondiționat bombardamentelor și oricăror alte acte de război asupra teritoriului R. D. Vietnam”. Treburile interne ale Vietnamului de sud, se subliniază în apel, „Trebuie rezolvate de însăși populația Vietnamului de sud în conformitate cu programul politic al Frontului Național de Eliberare, fără amestec străin. Reunificarea Vietnamului trebuie realizată de poporul vietnamez din cele două zone ale țării și trebuie reglementată prin mijloace pacifice, pe o bază democratică, fără amestec străin”.

Încheierea apelului, Adunarea Națională a Republicii Democratice Vietnam adresează populației și luptătorilor din Vietnamul de nord apelul de a participa activ la campania de mobilizare a întregului popor sub cuvîntul de ordine „Totul pentru înfrîngerea agresorilor americani”, de a lupta pentru îndeplinirea cu succes a planului de stat pe 1968 prin intensificarea producției agricole și industriale și prin asigurarea comunicațiilor și transporturilor

Prin telefon de la trimisul nostru

ferit, după moartea împăratului, diverse modificări, pentru că populația și-a amenajat aici locuințe. Și astăzi, circa 3 000 persoane locuiesc în încăperile amenajate în perimetrul zidurilor antice, ocupînd 250 locuințe separate. În afara locuințelor ciulate, zece sute de mici magazine, restaurante, baruri, cafenele, cîștii și în jurul mulțime de străduțuri înguste, care uneori abia au un metru sau un metru jumătate lățime, vecinii putîndu-și prinde mințile de balcon. Pe strada Dioclețian, din incinta fostului palat, e chiar un cinematograf! Desigur, interiorul au suferit modificările de rigoare impuse de confortul modern, cîci în uriașul palat al trufășului împărat care a avut soarta de a vedea începutul prăbușirii Imperiului roman, au păstrat electricitatea, canalizarea, apa, receptorul radio sau tele, însă zidurile exterioare, arhitectura, au rămas neschimbate. Numai în latura meridională fațada a fost învadaată, de-a lungul secolelor, de casele cu destinație comercială, lipite de zidul antic căruia, însă, i se pot distinge perfect arcele încadrate de semicirculare, lojile triple, tot în ambianța înaltă pe care o degajă sirul de palmieri creșuți aici ca și ea acasă.

De la ferestrele mici, săpate în piatră, locatarii privesc amuzaj străduțele străbătute cîndva de centurion și invadate acum de turșii; turșii, care privesc ulmiți, pipăie zidurile, cer lămuri și suplimentare ghidului, se fotografiază reciproc lângă Porta Aurea, Porta Argenta sau Porta Aenea (Porțile de aur, argint sau bronz), sau în fața muzeului etnografic al lui Dioclețian, înscris pe un stîlp ce păpa caedra în altă loc și îmbogățit de gustul fiecărei epoci cu podobe gotice, baroce, renașcătoare etc.

Turșii abia respiră de emoție, iar locatarii își văd de treburile cotidiene. De 1 500 de ani, moșii și strămoșii lor s-au născut, au trăit, au murit între aceste ziduri. În fața Porții de Aur o imensă statuie strălucite întreaga. Ea atrage atenția prin vigoarea liniilor înfășurîndu-l pe unul din escopii secolului X. Ce e important la această statuie, nu e personalitatea evocată, ci semnătura: Ivan Mestrovici. De o monumentalitate caldă, pe care numai maestrul renașterii o cunoștea, statuia lui Mestrovici își amintește nu știu de ce, ritmul interior din celebra statuie de marmură a lui Michelangelo și care îl înfășează pe Moise, Mestrovici, celebrul sculptor al căruia nume a intrat în pantheonul artelor, a durat în Split importante opere și desăvîrșite în creația sa ceva care te duce cu gîndul la monumentalitatea și simplitatea de piatră a munților Dalmățieni, la siluetele ciudate ale calcarelor încrețite în vreme. La Galeriele Mestrovici, unde se află unele dintre cele mai de seamă opere ale artistului, daruite de acesta orașului, se află, printre altele sculpturi, Adam și Eva, Madonna și copilul, adevărate capodopere cunoscute în lumea întreagă.

Dar Split nu înseamnă numai palatul lui Dioclețian, marea călmă, ambarcațiunile, plasațele încrețite sub soarele fierbinte, pișcinile, hotelurile turistice, Split e un important centru economic. Șantierul naval din Split sînt printre cele mai importante din această parte a continentului. Aici, în șantierul peste care plutește într-o mișcare amplă, ce amintește grația unei balerine, imense macarale, cu mulți ani în urmă a prins viață motonava „Transilvania” din miștile meritorilor dalmățieni.

Arhitecții Splitului de azi nu și-au propus sinteza stilurilor pe care vremea le-a semnat în oraș. Unul hibrid, l-au preferat formele unui urbanism realist și îndrăzneț. Iată de ce Split îi apare vizitatorului ca o interesantă secțiune într-un valoros deposit arheologic, în care straturile aparținînd epocilor istorice sînt perfect conservate și distincte. De aici și înredul peisajului său, frumusețea formelor născute din cămăra catolice darle din apele limpezi și albastre, din roca albă și dură a munților Dinarici.

Split, 26 mai. ATANASIE TOMA

săptămîna pe glob

Începînd de joia trecută în orașul Kampala, capitala statului african Uganda, au loc tratative între părțile nigeriene care de aproape un an sînt angajate într-un conflict militar sîngeros, soldat pînă în prezent cu aproximativ 200 000 de morți.

Ce șanse de reușită au aceste convorbiri? Toți cei care și-au pus această întrebare s-au ferit de orice pronostic, mulțumindu-se să arate că, întrucît problema nigeriană — și în primul rînd a războiului nigerian — este cum nu se poate mai complicată, negocierile de la Kampala și rezultatele lor plutesc în cea mai desăvîșită incertitudine. Cum s-au petrecut lucrurile în interior este cunoscut. La capătul unor neînțelegeri și conflicte iscate atît de persecutarea locuitorilor tribului Iho cît și de manevrele cercurilor legate de trecuții colonialiști, fosta provincie Orientală (cu 10.000.000 locuitori din care 10.000.000 aparținînd tribului Iho, s-a proclamat, în vara trecută, independență, sub numele de Republica Biafra. Acest act a avut drept rezultat războiul care durează și în prezent și care a adus Nigeriei, în afară de victi-

mele omenești amintite, imense prejudicii pe plan economic, social și politic. Întreaga țară fiind pe picior de război, industria s-a dezorganizat, producția a stagnat în bună măsură, exporturile s-au diminuat pînă aproape de anulare. Este deci de la sine înțeles că pentru popu-

și cu siguranță ce a propus fiecare, dar pozițiile rezultă limpede din declarații făcute anterior de Gowan și Ojukwu. Astfel, Lagosul preconizează „lichidarea neîntîrziată a secesiunii” și reorganizarea teritorială a țării prin împărțirea Nigeriei în 12 provincii, în același timp

Kampala, care este acela de a se ajunge la încetarea ostilităților. Și poziția biafrezilor este cunoscută. Ei doresc încetarea ostilităților, (saptă firesc, mai ales dacă ținem seama de situația lor oficială pe plan militar) și discutarea „oricărei propuneri privind reglementarea definitivă a chestiunii nigeriene”. Deși Ojukwu a declarat că va lua în considerare orice propunere, nu e un secret pentru nimeni că în ultimă instanță el tot „independența” Biaferei o dorește.

Pozițiile sînt, prin urmare, diferite, și după cum aprecia A. F. P., singurul punct de contact dintre cele două părți este recunoașterea necesității de a se pune capăt războiului. Dar acest punct de contact fiind deosebit de important, e posibil ca negocierile de la Kampala să aibă drept rezultat încetarea vărsării de sînge. Dacă ar fi și numai atât, tot succes s-ar numi, întrucît în condițiile inexistenței războiului celelalte chestiuni ar putea fi rezolvate treptat. Căci, aici ca și pretutindeni, o soluție militară nu prezintă garanția durabilității.

ION D. GOIA

Tratativile de la Kampala

lație o asemenea situație și-a pară cu totul normală. De aici a apărut în chip firesc tendința de a face tot ce se poate pentru a pune capăt conflictului armat, pentru a rezolva diferențele pe calea tratativelor. Așa s-a ajuns la actualele convorbiri din capitala Ugandei.

Cu ce au venit cele două părți la masa tratativelor? Discuțiile fiind secrete, nu se poate

se anunță continuarea ostilităților pînă la acceptarea de către partea adversă a planului prezentat. Văzînd stăruința cu care federalii pun pe tapet ori de câte ori au prilejul chestionarea celor 12 state — cu toate că biafrezii au respins-o întotdeauna — observatorii se întrebă dacă nu cumva planul propus are menirea de a opune un veto celui principal al reuniunii de la

săptămîna pe glob

SUEDIA: Imagine din Stockholm

Viitoare alegeri în Japonia

126 mandate din Camera Consilierilor urmează a fi reinnoite

Guvernul japonez a hotărît ca alegerile pentru desemnarea a 126 deputați (din totalul de 250) ai Camerei Consilierilor să aibă loc la 7 iulie.

Asupra acestei date ajunseser anterior la o înțelegere reprezentanții diverselor partide politice japoneze. Viitoarele alegeri se anunță ca un moment politic extrem de important. În prezent liberal-democrații controlează, prin cele 139 de mandate pe care le dețin, Camera Consilierilor. Dacă după alegerile din iulie nu vor mai reuși să obțină cel puțin 126 de mandate, devine problematică pentru ei chiar și menținerea puterii pe care au deținut-o fără întrerupere în ultimii 22 de ani.

De rezultatele alegerilor va depinde în mare măsură soarta tratatului de securitate japono-american care va expira în cursul viitoarei Camere a consilierilor.

Vizita delegației condusă de tovarășul Dumitru Popa în U. R. S. S.

MOSCOVA 26 — Corespondentul Agerpres, N. Cristoloveanu, transmite: Continuîndu-și vizita în Uniunea Sovietică, delegația Comitetului Municipal București al P.C.R. și a Consiliului Popular al Municipiului București, condusă de tov. Dumitru Popa, membru supleant al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., prim-secretar al Comitetului Municipal București al P.C.R., primarul general al Capitalei, a făcut duminică dimineața o călătorie în localitatea Gorki din apropierea Moscovei. Aici, oaspeții români, însoțiți de V. V. Grișin, membru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.C.U.S., prim-secretar al Comitetului Orașesc Moscova al P.C.U.S., au vizitat casa, actualmente muzeu, în care a trăit, a lucrat și s-a odihnit V. I. Lenin în ultimii ani de viață.

Revenind la Moscova, reprezentanții Bucureștieni au vizitat în cursul după-amiezii turnul televiziunii centrale sovietice și Căminul Tretiatkov.

„Dosarul Thalidomida”

Azi se deschide la Aachen (Germania occidentală) unul din cele mai răsunătoare procese penale în materie de răspundere a unei firme farmaceutice. Este vorba de „dosarul Thalidomida”, înregistrat sub numerele „15-115-67”, în care specialiștii societății de produse farmaceutice „Grue-nenthal” sînt puși sub acuzație, fiind răspunzători de efectele fatale a tranchilizantului „Thalidomida”, cunoscut și sub numele „K-17”, răs-pîndit și folosit în 51 de țări de mii de femei gravide și alte persoane adulte. În urma folosirii acestui medicament, aproximativ 5 000—7 000 de copii s-au născut cu malformații.

Noi arestări la Djakarta

La Djakarta a fost anunțată recent descoperirea unui complot împotriva președintelui Suharto și a 19 dintre colaboratorii săi apropiați care urma să se concretizeze în asasinarea președintelui la 9 martie trecut.

În legătură cu aceasta, un purtător de cuvînt al comandamentului militar al capitalei indoneziane a declarat sim-bă-tă că au fost arestate șapte persoane, procesul lor urmînd să înceapă în curînd.

Observatorii de presă consideră că de fapt „Complotul” nu a existat, ci este vorba de o știre lansată de anturajul generalului Suharto pentru a o-

feri guvernului prilejul unor arestări în rîndul persoanelor ostile.

Comentînd aceste informații de proveniență oficială, agenția americană A. P. relatează că observatorii experimențați din capitala Indoneziei pun la îndoială veridicitatea știrilor legate de așa-zisul complot. Aceștia remarcă în primul rînd faptul că pentru dezvăluirea loviturii de stat a fost necesară o perioadă atît de lungă. Pe de altă parte, continuă agenția citată, la Djakarta nu au fost luate măsuri de securitate neobișnuite, deși ele ar fi trebuit să urmeze în mod normal după descoperirea unui complot atît de important.

pe scurt

● În cadrul unui miting organizat la Căminul Universitar din Paris, Alain Gelman, secretar general al Sindicatului național al învățămîntului superior, s-a declarat pentru renunțarea la orice acțiune violentă. El a arătat că este necesar să se aleagă noi forme de acțiune urmînd informarea populației despre acțiunile miș-cării studentești.

Această declarație intervine ca urmare a unei serii de lăurii de pozitie care au condamnat acțiunile violente întreprinse în capitala Franței de elemente ireponsabile în fruntea cărora se află Cohn-Bendit, fost student la Nanterre, care în prezent duce o activitate de instigare a studenților în diferite țări vest-europene.

VOT DE ÎNCREDERE ÎN PARLAMENTUL LIBANEZ

● PREMIERUL libanez Abdullah Al Yafi se va prezenta miercuri 29 mai în fața Parlamentului țării, cînd va fi dezbătută problema încrederei în actualul guvern. Potrivit presei libaneze, Yafi va obține votul de încredere, în ciuda acțiunilor opoziției, care cere o remanieră ministerială sau o schimbare de guvern.

● ÎNTRU 3 și 8 iunie va avea loc în capitala tunisiană un colloqui internațional pe tema „Bilanțul primilor ani de planificare economică în Africa”.

● ZIARUL brazilian „O JORNAL” scrie că cercurile militare influente din guvernul Braziliei se străduiesc să dea un nou impuls tribunalelor militare care anchetează activitatea diverselor personalități politice din această țară. Aceste tribunale au fost înființate imediat după răsturnarea în 1964 a fostului președinte brazilian Joao Goulart, iar hotărîrile lor au privat de drepturi sute de personalități politice braziliene care și-au exprimat protestul față de lovitură militară a fostului președinte Castello Branco. Printre cei care se află în atenția acestor tribunale este și fostul președinte Kubitschek.

● ÎN SALA Congreselor din Capitala R. D. Germane a avut loc sîmbătă cel de-al 24-lea

concert Berolina al Radiodifuziunii berlineze. Programul de sîmbătă seara care a fost transmis de posturile de radio — a fost susținut pentru prima dată de artiștii dintr-o singură țară — un ansamblu de soliști ai Operei române din București.

O NOUĂ TRANSPLANTARE LA RICHMOND (S. U. A.)

O NOUĂ transplantare de inimă a fost efectuată sîmbătă la Richmond (statul Virginia, S.U.A.), a anunțat Colegiul medical din Virginia, „Starea pacientului este satisfăcătoare”, precizează buletinul medical publicat după efectuarea operației. În comunicat nu se precizează numele donatorului și pacientului. Se preconizează că „nici un buletin medical nu va fi publicat pînă la sfîrșitul săptămîinii viitoare”.

CONFERINȚA PARTIDELOR SOCIALISTE DIN EUROPA OCCIDENTALĂ

● SÎMBĂTĂ au început, la Londra, lucrările Conferinței partidelor socialiste din Europa occidentală. Participă reprezentanți ai partidelor socialiste din Marea Britanie, Austria, Belgia, Franța, Olanda, Italia, R. F. G., Irlanda și Luxemburg. În prima zi a lucrărilor, conferința a adoptat o rezoluție cerînd suspendarea ajutorului militar acordat de N.A.T.O. Greciei, ația a condus în această țară. La conștientizarea căreia se află instaurat un regim dictatorial, nu va fi restabilită democrația. Parlamentarii socialiști din cele nouă țări au declarat că sprijină pe deplin acțiunile democraților greci împotriva regimului militar de la Atena. Totodată, ei au cerut ca Grecia să fie exclusă din organizațiile vest-europene.